
Odbor za razvoj

2023/2073(INI)

22.9.2023

OSNUTEK POROČILA

o razvojnem sodelovanju EU za spodbujanje dostopa do energije v državah v razvoju
(2023/2073(INI))

Odbor za razvoj

Poročevalka: Caroline Roose

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	10

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o razvojnem sodelovanju EU za spodbujanje dostopa do energije v državah v razvoju (2023/2073(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju agende OZN za trajnostni razvoj do leta 2030 in ciljev trajnostnega razvoja, zlasti cilja 1 o izkoreninjenju revščine, cilja 7 o zagotavljanju dostopa do cenovno dostopne, zanesljive, trajnostne in sodobne energije za vse, cilja 9 o industriji in infrastrukturi ter cilja 13 o podnebnih ukrepih,
- ob upoštevanju člena 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim je zmanjšanje in dolgoročno izkoreninjenje revščine glavni cilj razvojne politike EU in po katerem mora „Unija upoštevati cilje razvojnega sodelovanja pri politikah, ki jih izvaja in ki lahko vplivajo na države v razvoju“,
- ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic v okviru srečanja Sveta, Parlamenta in Komisije z dne 30. junija 2017 o Novem evropskem soglasju o razvoju z naslovom Naš svet, naše dostojanstvo, naša prihodnost¹
- ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/947 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. junija 2021 o vzpostavitvi Instrumenta za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje – Globalna Evropa, spremembi in razveljavitvi Sklepa št. 466/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU) 2017/1601 in Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 480/2009²,
- ob upoštevanju členov 3(5) in 21 Pogodbe o Evropski uniji, v katerih se Unija zavezuje k pristopu k razvojnemu sodelovanju, ki temelji na vrednotah, da bi zagotovila doslednost svojega zunanjega delovanja, spoštovala načela Ustanovne listine Združenih narodov in spodbujala trajnostni gospodarski, socialni in okoljski razvoj držav v razvoju,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 4. oktobra 2022 o podnebnem financiranju pred 27. zasedanjem Konference pogodbenic UNFCCC (COP 27) v Šarm el Šejku od 6. do 18. novembra 2022, sklepov z dne 25. januarja 2021 o podnebni in energetske diplomaciji – uresničevanje zunanje razsežnosti evropskega zelenega dogovora in sklepov z dne 28. novembra 2016 o energiji in razvoju,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. decembra 2019 z naslovom Evropski zeleni dogovor (COM(2019)0640),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. julija 2020 z naslovom Strategija za vodik za podnebno nevtralno Evropo (COM(2020)0301),

---

¹ [UL C 210, 30.6.2017, str. 1.](#)

² [UL L 209, 14.6.2021, str. 1.](#)

- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 18. maja 2022 z naslovom Zunanje sodelovanje EU na področju energije v spreminjajočem se svetu (JOIN(2019)0023),
- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 1. decembra 2021 z naslovom Global Gateway (JOIN(2021)0030),
- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 9. marca 2020 z naslovom Za celovito strategijo z Afriko (JOIN(2020)0004),
- ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca z dne 5. januarja 2023 o vprašanju obveznosti na področju človekovih pravic v zvezi z uživanjem varnega, čistega, zdravega in trajnostnega okolja z naslovom Ženske, dekleta in pravica do čistega, zdravega in trajnostnega okolja,
- ob upoštevanju osnutka novega Sporazuma o partnerstvu med Evropsko unijo ter članicami Organizacije afriških, karibskih in pacifiških držav (OAKPD) (naslednik sporazuma iz Cotonouja), v zvezi s katerim so pogajanja že končana, vendar še ni bil podpisan ali začel veljati,
- ob upoštevanju Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) iz leta 1992 in njenega Kjotskega protokola, 21. konference pogodbenic (COP21) UNFCCC decembra 2015 v Parizu in sprejetja Pariškega sporazuma, prvega univerzalnega, pravno zavezujočega svetovnega podnebnega dogovora,
- ob upoštevanju Deklaracije OZN o pravicah domorodnih ljudstev, ki jo je generalna skupščina OZN sprejela 13. septembra 2007,
- ob upoštevanju poročila Programa Združenih narodov za okolje o emisijski vrzeli za leto 2022 in njegovega drugega zbirnega poročila o proizvodnji fosilnih goriv (Poročilo o proizvodni vrzeli za leto 2021)³,
- ob upoštevanju poročila Mednarodne agencije za obnovljivo energijo iz leta 2022 z naslovom World Energy Transitions Outlook 2022 (Obeti svetovnega energetskega prehoda 2022): 1.5 °C Pathway⁴, (omejitev zviševanja svetovne temperature na 1,5 °C),
- ob upoštevanju skupnega poročila Svetovne banke, Mednarodne agencije za energijo, Mednarodne agencije za obnovljivo energijo, Organizacije združenih narodov in Svetovne zdravstvene organizacije za leto 2023 z naslovom 'Tracking SDG 7: (Sledenje

³ [Stockholmski okoljski inštitut, Mednarodni inštitut za trajnostni razvoj, Inštitut za čezmorski razvoj, E3G in Program Združenih narodov za okolje, '2021 Report – The Production Gap: Governments' planned fossil fuel production remains dangerously out of sync with Paris Agreement limits' \(Poročilo za leto 2021 – proizvodna vrzel: Načrtovana proizvodnja fosilnih goriv, ki so jo pripravile vlade, nevarno odstopa od omejitev iz Pariškega sporazuma\), 2021.](#)

⁴ [Mednarodna agencija za obnovljivo energijo, World Energy Transitions Outlook 2022 \(Obeti svetovnega energetskega prehoda 2022\): 1.5 °C Pathway, International Renewable Energy Agency', Abu Dhabi, 2022 \(omejitev zviševanja svetovne temperature na 1,5 °C\) Mednarodna agencija za obnovljivo energijo, Abu Dabi, 2022.](#)

cilju trajnostnega razvoja 7): The Energy Progress Report, 2023⁵, (Poročilo o napredku na področju energije za leto 2023),

- ob upoštevanju akcijskega načrta Afriške unije za zeleno okrevanje za obdobje 2021–2027, ki zagotavlja celovito strategijo za spodbujanje zelenih pobud, zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, varstvo okolja in krepitev odpornosti na podnebne spremembe⁶,
  - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 14. marca 2023 o usklajenosti politik za razvoj⁷, z dne 25. marca 2021 o novi strategiji EU-Afrika – partnerstvo za trajnosten in vključujoč razvoj⁸, z dne 15. januarja 2020 o evropskem zelenem dogovoru⁹, z dne 1. decembra 2016 o dostopu do energije v državah v razvoju¹⁰ in z dne 2. februarja 2012 o razvojnem sodelovanju EU za spodbujanje cilja splošnega dostopa do energije do leta 2030¹¹,
  - ob upoštevanju poročila Svetovne komisije za jezove z dne 16. novembra 2000 z naslovom Nov okvir za odločanje,
  - ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A9-0000/2023),
- A. ker je cilj trajnostnega razvoja 7 do leta 2030 zagotoviti trajnostni dostop do cenovno sprejemljive in čiste energije¹²;
- B. ker po podatkih OZN do sredine leta 2023 približno 733 milijonov ljudi po vsem svetu, od katerih jih 80 % živi v podsaharski Afriki, še vedno nima dostopa do cenovno dostopne, zanesljive, čiste in visokokakovostne energije¹³;
- C. ker je energijska revščina, opredeljena kot pomanjkanje trajnostnih, čistih in varnih virov energije povezana z vprašanjem enakosti spolov, saj ženske in dekleta v povprečju porabijo do 18 ur na dan za zbiranje goriva za kuhanje¹⁴;
- D. ker tradicionalna goriva za kuhanje (trdo biogorivo, kerozin in premog) največ prispevajo k emisijam ogljika in ogrožajo zdravje ljudi; ker EU čistim gorivom za kuhanje namenja zanemarljivo malo sredstev;
- E. ker imajo države v razvoju obilo obnovljivih virov energije, vendar so pogosto brez ustreznega političnega in regulativnega okvira za trajnostni razvoj in porabo energije;

---

⁵ Mednarodna agencija za energijo, „Tracking SDG7:(Sledenje cilju trajnostnega razvoja 7): The Energy Progress Report, 2023“, (Poročilo o energetskega napredku, 2023), Pariz, junij 2023.

⁶ Afriška unija, Akcijski načrt Afriške unije za zeleno okrevanje, Adis Abeba, 2021.

⁷ Sprejeta besedila, P9_TA(2023)0071.

⁸ UL C 494, 8.12.2021, str. 80.

⁹ UL C 270, 7.7.2021, str. 2.

¹⁰ UL C 224, 27.6.2018, str. 167.

¹¹ UL C 494, 8.12.2021, str. 80.

¹² Oddelek Združenih narodov za ekonomske in socialne zadeve, Poročilo o ciljih trajnostnega razvoja za leto 2023: Posebna izdaja – julij 2023, New York, ZDA, 2023.

¹³ Mednarodna agencija za obnovljivo energijo, ‘Basic Energy Access Lags Amid Renewable Opportunities New Report Shows’, („Iz novega sporočila je razvidno, da so kljub obetom na področju obnovljive energije težave z osnovnim dostopom do energije“) 6. junij 2023.

¹⁴ Razvojni program OZN „Energetika in enakost spolov“.

- F. ker je EU skupaj s svojimi državami članicami zagotovila veliko večino finančnih sredstev uradne razvojne pomoči za projekte v Afriki v okviru cilja trajnostnega razvoja 7, pri čemer je ta znesek med letoma 2014 in 2020 znašali 13,8 milijarde EUR; ker je bilo po ocenah 53 % izplačil v obliki posojil;
- G. ker se energetskega prehodu v regijah v razvoju, zlasti v najmanj razvitih državah, stalno namenja veliko premalo sredstev;
- H. ker je večina projektov, ki jih financira EU, namenjena spodbujanju proizvodnje električne energije, kljub temu, da je najšibkejši ravno distribucijski segment, ki je bistvenega pomena za doseganje cilja trajnostnega razvoja št. 7;
- I. ker je bilo februarja 2022 obnovljeno energetska partnerstvo med Afriko in EU z izrecnimi cilji za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov;
- J. ker lahko zeleni vodik pospeši proces razogljičenja, če je le del širše strategije za zmanjšanje skupne porabe energije;
- K. ker decentralizirana energija iz obnovljivih virov iz mini in zunaj omrežja ponuja dobre rešitve za oddaljene skupnosti, vendar potrebuje javno podporo za vzpostavitev uspešnega poslovnega modela;
- L. ker širjenje obnovljivih virov energije, ki temelji na sončni in vetrni energiji, prinaša tudi izzive, saj zahteva velike zemljiške površine in posledično poseg v obstoječo rabo zemljišč in lokalne potrebe, zlasti glede dostopa do vode;
- M. ker imajo EU in partnerske države skupno, a različno odgovornost za doseganje trajnostnega energetskega prehoda; ker mora podpora EU za projekte na področju energije iz obnovljivih virov najprej zadovoljiti potrebe lokalnega prebivalstva in šele nato podpreti izvoz,

Spodbujanje splošnega dostopa do čiste energije

1. opozarja, da je dostop do energije temeljna človekova pravica; poudarja, da morata biti ogledno nevtralna prihodnost in razvoj obnovljivih virov energije povezana z zmanjševanjem revščine in pristopom, ki temelji na človekovih pravicah;
2. poziva države v razvoju, naj se prek regulativnih okvirov, ki bi morali zagotoviti sprejemanje na lokalni ravni in sodelovanje skupnosti, zavežejo energetske pravičnosti;
3. poudarja, da so zaradi energijske revščine nesorazmerno prizadete ženske in dekleta; poudarja, da vsak dan zbirajo les in oglje za kurjavo daleč od svojih domov; poziva EU, naj okrepi podporo vključevanju načela enakosti spolov v energetska partnerstva;
4. je zaskrbljen zaradi zdravstvenih in okoljskih posledic emisij goriv iz gospodinjstev, kot so boleznih dihal, degradacija gozdov in izguba biotske raznovrstnosti;
5. poziva EU, naj v svoja energetska partnerstva z državami v razvoju kot prednostno nalogo vključi dostop do čistega kuhanja;

6. je zaskrbljen zaradi vse večjih potreb po energiji med begunci in notranje razseljenimi osebami, ki živijo v taboriščih;

Spodbujanje energetskega prehoda v skladu z načelom skladnosti politik za razvoj

7. poziva EU in njene države članice, naj zagotovijo skladnost politik za trajnostni razvoj v celotni zunanji energetske agendi EU;
8. ponovno poudarja svojo zavezanost energetske pravičnosti; poziva EU, naj podpre države v razvoju pri izvajanju režimov za energijo iz obnovljivih virov, ki temeljijo na pravicah; meni, da je načelo svobodnega, predhodnega in informiranega soglasja za prizadete skupnosti predpogoj za uspešen zeleni in pravičen energetske prehod;
9. opozarja na tveganje konfliktov v zvezi z rabo zemljišč – prisilne preselitve in razlastitve za gradnjo velikih obratov za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov; poziva EU, naj podpre vlade držav v razvoju pri:
  - a) izvajanju kartiranja tradicionalne rabe zemljišč, tudi za kratkotrajno pašo, domorodne kulturne dediščine in sistemov biotske raznovrstnosti visoke vrednosti, in sicer pred razvojem projektov na področju energije iz obnovljivih virov;
  - b) prizadevanju za prostovoljno, predhodno in informirano privolitev lokalnih skupnosti ob zagotavljanju pravice do zavrnitve ter pravic do sodnega varstva, pravnih sredstev in odškodnine ali nadomestila;
  - c) opredelitvi okoljskih in socialnih meril ter zagotavljanju skladnosti z mehanizmi za nadzor in pritožbe;
10. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da se na sušnih območjih izvajajo obsežni projekti zelene energije (kot sta vetrna in sončna energija), na primer brez ustreznega posvetovanja z običajnimi uporabniki zemljišč (kot so živinorejci); opozarja, da imajo tradicionalne pravice skupnosti šibek pravni status, kar povečuje tveganje prilaščanja zemljišč;
11. priporoča, naj države članice EU, ki še niso ratificirale konvencije Mednarodne organizacije dela št. 169 o domorodnih ljudstvih in plemenih, to storijo;
12. je zaskrbljen zaradi vpliva, ki ga imajo prakse pretvorbe energije z intenzivno rabo vode, kot so hidroelektrarne, na kmetijske skupnosti;
13. poudarja, da je treba vsako načrtovanje jezov oceniti v skladu s petimi vrednotami: pravičnostjo, učinkovitostjo, udeležbo pri postopkih odločanja, trajnostjo in odgovornostjo;
14. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da Afrika gosti vse več projektov na področju fosilnih goriv, kar bi ji lahko preprečilo pravočasen preskok na energijo iz obnovljivih virov; opozarja, da je velik del sedanje proizvodnje nafte, plina in premoga v Afriki namenjen izvozu, medtem ko je celina še vedno izpostavljena energetske revščini;
15. obsoja dvojna merila, v skladu s katerimi se zasebne in javne finančne institucije v razvitih državah vse bolj zavezujejo, da bodo do leta 2050 dosegle ogljično nevtralnost, hkrati pa bodo financirale razvoj in širitev fosilnih goriv;

Zeleni vodik

16. svari pred tveganjem novega „prekletstva zelenega vodika“, ki bi spodbujal odvisnost držav v razvoju od izvoza in bi lahko izrinil naložbe v razvoj lokalnih energetskih trgov; je zaskrbljen zaradi pomanjkanja potrebne infrastrukture, stroškov prevoza na dolge razdalje, omejenih naložb in finančnih zmogljivosti ter tveganj, povezanih s šibkimi institucijami in korupcijo; poziva EU, naj podpre razvoj vrednostne verige zelenega vodika le, če lahko zagotovi, da bo enako koristil državam izvoznicam in njihovemu prebivalstvu;
17. priznava, da ima širitev zelenega vodika tudi negativne socialne in okoljske učinke na svetovnem jugu, zlasti ker je odvisen od rudarjenja ter uporabe surovin in redkih zemelj; poudarja, da je treba razviti globalni sistem upravljanja virov, ki bo dal prednost trajnosti, učinkovitosti in krožnosti, da bi zmanjšali svetovno povpraševanje po neobdelanih materialih;
18. je zaskrbljen zaradi konfliktno rabo vode, povezane z rudarstvom in razvojem velikih obratov za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, kot je zeleni vodik; znova potrjuje, da je dostop do vode temeljna človekova pravica;
19. poudarja, da je treba vodo kot vir za proizvodnjo zelenega vodika urediti na trajnosten način, da ne bi ogrozili dostopa lokalnega prebivalstva do vode;
20. ugotavlja, da se je zaradi pomanjkanja vode povečalo število obratov za razsoljevanje; poudarja, da lahko razsoljevanje morske vode pomembno vpliva na okolje, zlasti na morsko biotsko raznovrstnost; poudarja, da je zmanjšanje porabe vode in recikliranje ali ponovna uporaba očiščene odpadne vode pogosto cenejše kot razsoljevanje;
21. vztraja, da morajo strategije za zeleni vodik upoštevati stroge socialne in trajnostne standarde; poziva EU, naj v svojih partnerskih sporazumih vzpostavi ustrezne okvire za spremljanje, ki bodo omogočali oceno njihovega širšega učinka na uspešnost ciljev trajnostnega razvoja; poziva, naj se izvedejo obvezne študije vplivov na okolje in naj se žariščne točke biotske raznovrstnosti izključijo kot lokacije za obrate za zeleni vodik;
22. poziva Komisijo, naj vzpostavi vključujoč okvir upravljanja za partnerske sporazume, ki bo vključeval organizacije civilne družbe, da bi zagotovili spoštovanje načela neškodovanja v odnosu do lokalnih skupnosti in izpolnjevanje svetovnih standardov človekovih pravic;

Povečanje financiranja za pravičen energetski prehod

23. poudarja, da bi morale biti financiranja EU za energijo iz obnovljivih virov v skladu z načeloma pravičnosti in podnebne pravičnosti;
24. poziva EU in njene države članice, naj povečajo znesek uradne razvojne pomoči, ki jo namenjajo energetskemu sektorju, zlasti v Afriki, pri čemer naj dajo prednost nepovratnim sredstvom pred posojili in preusmerijo financiranje v države z nižjimi stopnjami dostopa do električne energije, da bi podprle njihov prehod na čisto energijo in razvile programe za lažji prenos znanja in zelenih tehnologij;

25. poziva EU, naj podpre države v razvoju pri postopnem opuščanju subvencij za fosilna goriva in se osredotoči na učinkovite, sodobne in cenovno dostopne tehnologije kuhanja;
26. poziva EU in evropske institucije za financiranje razvoja, naj:
- a) naložbe usmerijo v distribucijski segment, zlasti elektrifikacijo podeželja, ter dajo prednost decentraliziranim, majhnim in nepovezanim sistemom energije iz obnovljivih virov;
  - b) zagotovijo, da se izvedejo ocene učinka na človekove pravice ter da se vsi potrebni socialni in okoljski zaščitni ukrepi in pravna sredstva ustrezno izvajajo in spremljajo, vključno s smernicami za človekove pravice in zemljiško posest;
  - c) izvajajo in dosledno uporabljajo pristop, ki temelji na pravicah in zagotavlja učinkovite mehanizme za pritožbe in pravna sredstva, zlasti pri projektih v okviru pobude Global Gateway;
  - d) zagotovijo, da vsi projekti jezov z odobrenim financiranjem spoštujejo smernice Svetovne komisije za jezove;
-
- ◦
27. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in Evropski službi za zunanje delovanje.

OBRAZLOŽITEV

Svet še naprej napreduje pri doseganju ciljev glede trajnostne energije, vendar ne dovolj hitro. Ob sedanji hitrosti do leta 2030 približno 660 milijonov ljudi še vedno ne bo imelo dostopa do električne energije, skoraj 2 milijardi ljudi pa se bo za kuhanje še vedno zanašalo na goriva in tehnologije, ki onesnažujejo okolje. Stopnje napredka se med regijami zelo razlikujejo. Večina podsaharskih držav zaostaja pri doseganju splošnega dostopa do energije. V Afriki živi skoraj 18 % svetovnega prebivalstva, vendar predstavlja manj kot 6 % svetovne porabe energije, pri čemer 600 milijonov ljudi ali 43 % prebivalstva nima dostopa do električne energije. Večina teh ljudi živi na podeželju in v neformalnih naseljih ali pa so razseljene osebe ali begunci. In tudi v primeru dostopa do električne energije je kakovost storitev pogosto slaba.

Podsaharska Afrika vključuje tudi 19 od 20 držav z najnižjo stopnjo dostopa do čistega kuhanja na svetu. Leta 2022 je bilo v Afriki brez dostopa do čistega kuhanja 970 milijonov ljudi. Med Afričani jih je 64 % v glavnem odvisnih od zbranega lesa ter kmetijskih in živalskih odpadkov kot goriva za kuhanje. Pomanjkanje dostopa do sodobnega kuhanja v Afriki ima ogromne družbene in okoljske posledice: zdravje, krčenje gozdov, podnebne spremembe. Poleg tega pomanjkanje ciljev glede enakosti spolov na področju čiste energije škoduje ženskam in dekletom.

Čeprav ima EU dolgo tradicijo sodelovanja na področju energije v Afriki – skupaj s svojimi državami članicami je med letoma 2014 in 2020 zagotovila 12,1 milijarde EUR ali veliko večino financiranja uradne razvojne pomoči za projekte v okviru cilja trajnostnega razvoja 7 v Afriki –, ima vseeno nekatere pomanjkljivosti. Energetski prehod je v najmanj razvitih državah še vedno premalo financiran. Večina izplačil je bila opravljena v obliki posojil, kar vzbuja nekatere pomisleke glede vzdržnosti dolga, ob upoštevanju, da je leta 2023 v težavah z dolgom 21 afriških držav z nizkimi dohodki ali pa jim to grozi. Poleg tega je večina projektov, ki jih financira EU, namenjena spodbujanju velikih infrastruktur za proizvodnjo električne energije in medsebojnega povezovanja prenosnih omrežij za vzpostavitev povezanih trgov z električno energijo, ki imajo majhen vpliv na spodbujanje dostopa do električne energije za tiste, ki tega nimajo. Ne nazadnje je financiranje EU za sodobno kuhanje zanemarljivo. Ocenjuje se, da je Ekipa Evropa leta 2020 namenila manj kot 1 %.

Glede na navedeno poročevalka meni, da so potrebne nekatere izboljšave na področju partnerstva med Afriko in EU. EU in njene države članice morajo najprej povečati znesek uradne razvojne pomoči, usmerjene v energetski sektor v Afriki, pri čemer morajo donacijam dati prednost pred posojili v državah, ki jim grozijo težave zaradi zadolženosti. Prav tako bi bilo treba za to, da bi premagali energetske revščine v Afriki, financiranje EU preusmeriti v države z nižjimi stopnjami dostopa do električne energije. Večji pomen bi bilo treba pripisati distribucijskemu segmentu kot strateškemu elementu za spodbujanje splošnega dostopa do energije. Enakost spolov bi bilo treba vključiti v oblikovanje razvojnih politik in programov EU na področju energije v Afriki, dostop do čistega kuhanja pa bi moral biti prednostna naloga.

Gledano širše poročevalka meni, da morajo EU in njene države članice zagotoviti skladnost politik za trajnostni razvoj v celotni zunanji energetski agendi EU. V zvezi s tem mora EU podpirati države v razvoju pri izvajanju ureditve na področju energije iz obnovljivih virov, ki

temelji na pravicah in je predpogoj za doseganje energetske pravičnosti. V ta namen je treba v celoti spoštovati načelo prostovoljnega soglasja po predhodnem obveščanju vsega prizadetega prebivalstva, njegovo pravico do zavrnitve, do sodnega varstva in pravnih sredstev ter do odškodnine in plačila, da se zagotovijo lokalno sprejemanje in koristi za lokalne skupnosti (v smislu delovnih mest, usposabljanja, dostopa do električne energije itd.).

To je še toliko bolj pomembno, ker obsežni projekti na področju energije iz obnovljivih virov, kot sta zeleni vodik, ki temelji na sončni in vetrni energiji, ter električna energija iz hidroelektrarn, predstavljajo tako priložnosti kot izzive na svetovnem jugu. Zeleni vodik, proizveden iz obnovljivih virov, ima lahko na primer pomembno vlogo pri doseganju pariških podnebnih ciljev, lahko pa sproži spore glede rabe zemljišč in poveča revščino.

Na splošno imajo države v razvoju veliko obnovljivih virov energije, ki so cenejši, dostopnejši, bolj vključujoč in zanesljivejši vir energije kot fosilna goriva. V Afriki, ki ima številne obnovljive vire energije, so sušna območja odlična območja za proizvodnjo vetrne in sončne energije. Ob svetovnem energetskem prehodu je zdaj prisoten trend izkoriščanja ogromnega potenciala teh območij za proizvodnjo energije. Vlade držav v razvoju uporabljajo diskurz o „neobdelani zemlji“ ali „degradiranih“ zemljiščih, da bi upravičile pridobitev teh zemljišč. Vendar pa ta območja že več generacij uporabljajo različna živinorejska ljudstva ter lovci-nabiralci in gojitelji pridelkov kot vire skupne lastnine. Podjetja, ki se ukvarjajo z obnovljivimi viri energije, pogosto ne upoštevajo njihovih zemljiških pravic. To povečuje podnebno nepravilnost in tveganje prilaščanja zemljišč za zeleno energijo. Da bi se temu izognili, poročevalka meni, da je treba med drugim razviti kartiranje tradicionalne rabe zemljišč (vključno s kratkotrajno pašo), domorodne kulturne dediščine in sistemov biotske raznovrstnosti visoke vrednosti, in sicer pred razvojem projektov na področju energije iz obnovljivih virov, ter razviti močne socialne in okoljske standarde, vključno z nadzornimi in pritožbenimi mehanizmi za zagotavljanje njihove skladnosti. Poročevalka meni, da mora strategija EU za zeleni vodik v Afriki v celoti odražati te pomisleke in da jo je treba ustrezno prilagoditi.

Ne nazadnje bo EU dajala zgled in prenehala financirati projekte na področju fosilnih goriv v Afriki. Nasprotno, institucije EU in evropske institucije za financiranje razvoja morajo prednostno obravnavati in okrepiti svoje naložbe v decentralizirane sisteme energije iz obnovljivih virov majhnega obsega in zunaj omrežja, ki ponujajo dobre rešitve za oddaljene skupnosti, da bi dosegli cilj trajnostnega razvoja 7 in izpolnili načelo, da nihče ne bo zapostavljen.